

SPES BONA

INTRODUCTIE

Ene vrouw	Wij zijn 2 vrouwen
Andere vrouw	Oude vrouwen
Ene vrouw	Oude vrouwtjes
Andere vrouw	Wij zijn vriendinnen
Ene vrouw	We schamen ons dat we zijn zoals we zijn
Andere vrouw	Klein
Ene vrouw	Rimpelig
Andere vrouw	Bevend
Ene vrouw	Schuifelend
Andere vrouw	Als we toevallig naar elkaar kijken slaan we onze ogen neer, en we zeggen zo weinig mogelijk tegen elkaar.
Ene vrouw	We kleden ons uit in het donker
Andere vrouw	Kijken nooit meer in de spiegel
Ene vrouw	We schamen ons voor alle mensen wie we kennen
Andere vrouw	We schamen ons dat we binnen afzienbare tijd ziek en gebrekkig zullen worden.
Ene vrouw	We schamen ons vooral dat we dood zullen gaan, met alles wat daaraan te pas komt: het constateren van de dood, het afleggen, het opbaren, het zingen, het snikken, het begraven.
Andere vrouw	Al die vreemde mensen om ons koude lijf.
Ene vrouw	We rillen als we aan onszelf denken.
Andere vrouw	We zitten meestal zwijgend in onze stoel in onze grote schemerige kamer en proberen voortdurend ons iets moois te herinneren.

Ene vrouw Ik durf haar niet te troosten, ik weet niet meer hoe dat moet.
Andere vrouw Ik vind het afschuwelijk dat ik me zo schaam, en haat bovendien
ook nog dat gevoel van afschuw in mezelf.

Ene vrouw Ik was, wat mij betreft, liever een hond geweest, van een soort dat
zo'n jaar of tien wordt.
We zaten op een bank onder een boom in de regen.
En toen zei zij

Andere vrouw Wacht u soms op iemand?

Ene vrouw Nee, zei ik, of nou ja eigenlijk wel... eigenlijk wacht ik altijd op
Iemand maar dan in het algemeen.

Andere vrouw Ja zei ik, ik ook

Ene vrouw Ja? Vroeg ik
Ja, zei jij

Andere vrouw En jij zei: zullen we zeggen dat we op elkaar wachten?

Ene vrouw En nu wacht jij dus op mij en ik op jou.

Andere vrouw Volgens mij belde jij bij mij aan en vroeg
Mag ik even bij u komen
En ik vroeg
Maar hoe kent u mij?
En ij zei
Ik heb van u gehoord
En ik vroeg
Van wie?
En jij zei

Ene vrouw Dat ben ik vergeten

Andere vrouw Heeft u weleens bemind?
Zei jij.

Ene Vrouw Nee

Andere Vrouw Weet u hoe dat moet?
Hebt u er weleens iets over gelezen?
Vroeg jij.

Ene vrouw O.

Andere vrouw Weet u, ik heb eigenlijk nooit iets meegemaakt in mijn leven,
zei jij.
Ik heb ook vrijwel niets meegemaakt, zei ik.

Ene vrouw O.

Andere vrouw Zei jij.
En je zei ik zou graag aan iets willen komen.

Ene vrouw Aan iets willen komen?

Andere vrouw Ja.

Ene vrouw Aan wat dan?

Andere vrouw Aan iets van mij.

Ene vrouw Aan iets voor jou?

Andere vrouw Ja. Je zei:
Ik zou zo graag aan iets van u willen komen.
Iets willen aanraken.
U begrijpt wel wat ik bedoel.

Ene vrouw O.

Andere vrouw Ja.

Ene vrouw Nee, dat kan niet.
Dat wil ik niet.
Op een dag wordt er aangebeld.
Kent u mij, vroeg jij.

Andere vrouw Nee.

Ene vrouw Ik woon bij u in de straat zei jij.

Andere vrouw O.

Ene vrouw Hebt u mij nog nooit gezien, zei jij.

Andere vrouw Nee.

Ene vrouw Echt niet, zei jij.

Andere vrouw Nee.

Ene vrouw Ik lijd aan een zeldzaam soort zenuwziekte, zei jij.
Zal ik u daarover eens meer vertellen?

Andere vrouw Nee, nee
Op een dag kwam jij onuitgenodigd bij mij op bezoek.
Ik ben zo eenzaam.
Zullen wij nu samen? Zei je.

Ene vrouw Nee, nee

Andere vrouw Maar we hadden afgesproken zei jij.

Ene vrouw We hadden niets afgesproken.

MOED HOUDEN

Ene vrouw Wij hebben onszelf voorbij geleefd.

Andere vrouw Overleefd heet dat

Ene vrouw Nee, voorbijgeleefd.
Ik bedoel het zoals ik zeg.

Andere vrouw Moed houden.

Ene vrouw Moed houden?
Waar moet ik moed in houden?

Andere vrouw Dat weet ik ook niet.

Ene vrouw Volgens mij, is het leven dat wij leiden een soort surrogaat.
We zitten hier maar.
In feite hebben we helemaal voor niets geleefd.
Ik kan niet meer en wil dood.

Andere vrouw Maar ik wil dat niet.

Ene vrouw Laat mij toch.

Andere vrouw Nee.

Ene vrouw Ik ben zo moe.

Andere vrouw Daar gaat het niet om.

Ene vrouw Waar gaat het dan om?

Andere vrouw Niet daarom.

Ene vrouw Op een ochtend probeerde het ene vrouwtje uit het raam te springen.
Van drie hoog.

Andere vrouw Het andere vrouwtje kon haar nog net bij haar knieën pakken en
naar binnen trekken.

Ene vrouw Ik kan niet meer. Ik kan niet meer.

Andere vrouw Heb ik dáárvóór al die jaren van je gehouden?

Ene vrouw Waarom begrijp je me niet

Andere vrouw Ik wil bij je zijn.

Ene vrouw Ik wil alleen zijn.

Andere vrouw Ik zal niets zeggen.

Ene vrouw Nee! Ik wil alleen doodgaan.

Andere vrouw Ik houd van je.

Ene vrouw Ik wil alleen zijn! Wie heeft het voor het zeggen? Een stervende! Of
Niet soms? Ga dus weg!
Een paar dagen later schudde het ene vrouwtje een potje met tabletten
Leeg op haar hand, stopte ze allemaal in haar mond. Ze dacht dat het
Andere vrouwtje niet thuis was.

Andere vrouw Maar het andere vrouwtje kwam net binnen en zag het ene vrouwtje
slikken. Als een tijger sprong ze op het ene vrouwtje af. Ze trok de
mond van het ene vrouwtje open en met een haal van haar wijsvinger
veegde ze de tabletten uit de mond. Daarna stopte ze haar vinger
diep in de keel.

Ene vrouw Au!

Ene vrouw Ik wil dood!
Ze was nog nooit zo sterk geweest, klom op het andere vrouwtje,
sloeg met haar vuisten op haar gezicht.

Andere vrouw De mond van het andere vrouwtje begon te bloeden. Toen wierp het

andere vrouwtje haar van zich van, trok aan haar haren, drukte haar tegen de grond.

Ene vrouw Help!

Andere vrouw Het andere vrouwtje kneep haar keel dicht.

Ene vrouw Even later waren ze uitgeput, lieten elkaar los, rolden van elkaar af, lagen op de grond en hijgden.

Andere vrouw Koude tocht trok langs de grond over hun benen.

Ene vrouw Nou goed, dan blijf ik wel leven.

DINER VOOR TWEE

Ene vrouw Twee oude vrouwtjes woonden in een groot huis, tussen schilderijen, kandelaars, boeken kasten, tafeltjes en kleden.
Het ene vrouwtje was heel zwak en wist dat zij niet lang meer had te leven. Wat zou ik nog willen? Nog één keer naar Venetië? Nog één keer fietsen? Nog één keer bramen plukken?
Onmogelijk.
Ze zuchtte en keek door het raam naar de hoge bomen achter haar huis.
Dansen?
Bij kaarslicht dineren?
Dat kan nog, dat kan nog.
Ze riep het andere vrouwtje.
Ik wil nog één keer een echt diner bij kaarslicht.

Andere vrouw Een diner?
Voor wie?

Ene vrouw Voor ons tweeën.

Andere vrouw Wanneer?

Ene vrouw Nu.

Andere vrouw Nu?

Ene vrouw Het is mijn laatste wens.

Andere vrouw Het was laat in de zomer. Het andere vrouwtje ging naar de grote eetkamer, opende de ramen, haalde de lakens van de stoelen, blies het stof van de grote eikenhouten tafel en dekte voor twee

personen.

- Ene vrouw Het ene vrouwtje kwam voetje voor voetje de trap af en ging aan tafel zitten.
- Andere vrouw Wat wil je eigenlijk eten?
- Ene vrouw Soep.
- Andere vrouw Soep? Er is geen soep.
- Ene vrouw Er moet soep zijn. Anders is het geen diner.
Het is mijn laatste diner.
- Andere vrouw Het andere vrouwtje ging naar de keuken en zette een pan met water op het vuur. Daarna ging ze de tuin in, groef een paar wortels uit de grond, klom door een gat in een omheining en plukte peterselie in de tuin van de buurman. Daar vond ze ook nog prei en een kleine rijpe tomaat. Ze holde terug, struikelde, kroop op haar buik door de modder, stond weer op en kookte soep.
Ze kwam met de soep de eetkamer in en schepte twee borden vol.
De soep.
- Ene vrouw Eet smakelijk.
Tijdens de soep wilde het vrouwtje over liefde praten.
Nu ik bijna dood ben begrijp ik de liefde pas, zei ze.
- Andere vrouw Ja?
- Ene vrouw Ja, zei het ene vrouwtje en ze legde het andere vrouwtje uit wat liefde was. Toen ze was uitgepraat at ze vlug haar bord leeg.
Heerlijke soep.
- Andere vrouw Wat nu?
- Ene vrouw Fazant.
- Andere vrouw Fazant?
- Ene vrouw Ja, fazant.
- Andere vrouw Maar er is helemaal geen fazant.
- Ene vrouw Ik wil fazant. Het is mijn diner.
- Andere vrouw Het andere vrouwtje zuchtte, stond op en liep de kamer uit.

Alsof ik niet gauw doodga.

Ze liep langzaam en buiten adem drie trappen op naar zolder. Daar in de kast stond een buks.

Ze pakte de buks en laadde hem. Het was een oude buks die in geen vijftig jaar was gebruikt. Ze richtte op een klein schilderijtje aan een balk en schoot. Spinrag en glasscherven vlogen in het rond. Hij deed het nog. Even later sloop ze door het bos achter het huis. Het was schemerig geworden. Ze scheurde haar jurk, kreeg bloedende schrammen in haar gezicht en schoot op een fazant. Ze raakte een vleugel. Hevig fladderend en krijsend lag de fazant in een struik. Ze liep naar hem toe, boog zich over hem heen, legde de buks neer en draaide zijn nek om. Het was een magere, oude fazant. In de keuken plukte ze hem, sneed stukken van hem af en kookte ze in water. Ze kon niet meer. Ze trilde en klappertandde. Tussen de schrammen in was haar gezicht grijs. Straks ga ik nog eerder dood, dacht ze. Even later kwam ze met een schaal met dampende stukken fazant de eetkamer in. De fazant.

- Ene vrouw Daar hoort rode wijn bij.
Rode Bourgogne.
- Andere vrouw Het andere vrouwtje zette de schaal neer en ging naar de kelder. Er moest daar nog een fles wijn zijn. Ze viel op haar knie. Ze voelde met haar vinger dat er bloed door haar kous kwam. Toen ze terugkwam lag het ene vrouwtje in een hoek op de grond. Leef je nog?
- Ene vrouw Ja.
Ga jij maar zitten.
- Andere vrouw En de fazant dan?
- Ene vrouw Begin maar vast.
- Andere vrouw Het andere vrouwtje trok de fles wijn open, schonk zich een glas in, legde een stuk fazant op haar bord en begon te eten.
Wat doe je op de grond?
- Ene vrouw Ik denk na.
En ze vertelde dat ze nadacht over de eeuwigheid en eindelijk iets van de eeuwigheid begreep. Ze legde uit wat ze begreep. Het was een lang en ingewikkeld verhaal. Toen ze uitgesproken was viel ze met een klap om.
Het werd donker.
Wat is er voor dessert?
- Andere vrouw Een peer.

Ze wist niets anders te bedenken. Er lag nog een peer in de keuken.

Ene vrouw

Goed.

Andere vrouw

Het andere vrouwtje stond op en ging naar de keuken. Toen ze terugkwam bewoog het ene vrouwtje niet meer. Ze is vast dood, dacht ze. Ze ging aan tafel zitten en schildte een peer. Ze schonk zich nog een glas wijn in. Ze dronk de wijn en at de peer. In jouw geest eet ik deze peer, zei ze. Waar slaat dát op? Nou ja, ik bedoel het wel zo. Ze wist nu zeker dat het ene vrouwtje dood was. Dat staat onomstotelijk vast. Onwederomstootbaar. Haar hoofd duizelde.

Het was avond geworden. De maan scheen de kamer in.

Het andere vrouwtje dronk nog twee glazen wijn en leunde achterover in haar stoel. Ze probeerde zo, met haar rug tegen de leuning, haar glas te pakken, maar ze kon er niet goed bij en gleed langzaam van haar stoel naar beneden. Ze hield het tafelkleed vast, en de borden, de glazen, de soepterrine, de lege fles, de schaal met de resten van de fazant, de kandelaar met de kaarsen, de messen, de vorken en de lepels vielen in scherven op de grond of rolden weg. De kaarsen gingen uit en walmden. De maan verdween achter een wolk. Goed. Heel goed. En ik dacht dat ik door een bos liep, een buks in mijn hand. En telkens als ik zomaar in de lucht schiet vallen er mensen naar beneden, met gebroken armen en benen en wijd opengesperde ogen. Maar als ze hun mond opendoen om nog iets te zeggen komen er geen laatste woorden, maar kakelen ze. Ik stap over ze heen, laadt mijn buks en schiet opnieuw, recht omhoog de lucht in.

DE HOMMEL

Andere vrouw

Als ik doodga wil ik een klein zangkoor bij het voeteneind van mijn bed, en ik wil als laatste gerecht chipolatapudding.
En als het kan wil ik een zoemende hommelmel achter de vitrages.
Dat zal wel moeilijk zijn. Maar ik wil het. Je ziet maar.

Ene vrouw

Ik zet chipolatapudding in de diepvries. Ik vorm met twee oude mannen die boven ons wonen een klein zangkoor. Ik vang hommelmels en stop ze in potjes met honing en blaadjes sla. Dat is nog het moeilijkste. Hommelmels gaan snel dood. Hoe houd je hommelmels in leven? Of hoe kom je als het erop aankomt, aan een levende hommelmel? Hoe kan je daar voor zorgen?

Andere vrouw

Een paar maanden later zak ik plotseling in elkaar.
Gauw! Gauw!

Ene vrouw

Ik til je bij je oksels op en sleep je naar de slaapkamer. Met veel

moeite hijs ik je op bed.

Andere vrouw De chipolatapudding!

Ene vrouw O, ja!
Ik hol weg en kom even later terug met een stuk diepgevroren chipolatapudding.

Andere vrouw Ik ben al stervende.
Maar ik lik aan de pudding en glimlach.
Eindelijk begrijp ik iets van de eeuwigheid.
Het koortje.

Ene vrouw Ik hol naar boven, bonk op de muren van de twee oude mannen, en nog geen drie minuten later staan we met z'n drieën aan het voeteneind en zingen: Als het schip vertrekt en Nabij, nabij, en het sombere lied over wuiven en wenken waar we de woorden niet van kennen en dat we neurieën met een hoge stem, een lage stem en een tweede stem.
Dan knik ik en lopen de twee mannen op hun tenen de kamer uit.
Ik sta alleen voor het bed.
Tranen stromen over mijn wangen.
Wat moet ik doen, wat moet ik doen? Haar hand vasthouden? Haar kussen?
O ja.
Ik loop naar het raam, trek de vitrages over haar hoofd en doe een hommel na. *Zzzzzz, zzzzz*
Tussen het zoemen door luister ik. Ik hoor niets meer.
Ik ga aan de tafel zitten, schuif een bordje en een kopje opzij, leg mijn hoofd op mijn armen en begin te snikken.
Wat ben ik nu verdrietig!
Waarom heb ik ook je hand niet vastgehouden in plaats van daar te staan zoemen?
Ik had toch kunnen zeggen dat ik heel veel van je hou of zoiets. Als dat het laatste is wat je hoort, dan is dat toch prachtig..?

Ene/andere
Vrouw Soms is het mij wel wat zwaar te moede
En ben ik aan het eind van mijn latijn
Toch blijf ik hopen op het goede
Spes bona is dan het refrein
Spes bona, spes bona, spes bona
De zon heeft een corona en de maan heeft maneschijn
De zon heeft een corona en de maan heeft maneschijn

Fat ladies

Ene vrouw Twee oude vrouwtjes woonden op het land, in een huisje, in een afgelegen vallei. Het was kerstmis.

Andere vrouw Ik ben dol op fazant.
Ik heb er al heel wat in mijn leven meegemaakt.

Ene vrouw Ja, jij hebt toch voor ze gezorgd.
Jij had toch een fazantenboerderij.

Andere vrouw Ik heb een fazantenfokkerij beheerd.
Wij hadden 25.000 fazanten.

Ene vrouw 25.000 fazanten????
Allemachtig!

Andere vrouw Maar het zijn rotbeesten.
Uit het ei komend proberen ze elkaars ogen al uit te pikken.
En ze doen aan groepsverkrachting.
Alle haantjes springen op een klein zielig hennetje en verkrachten haar tot ze dood is.

Ene vrouw Wat afschuwelijk.

Andere vrouw Het zijn echt rotvogels, maar...lekker!
Ze moeten besterven, adellijk worden.
Een niet adellijke fazant heeft geen smaak, maar dan ook helemaal geen smaak.

Ene vrouw Nee, en ze zijn ook nog droog

Andere vrouw Net als konijn heeft een fazant geen echt vet van zichzelf.
Dat moet je toevoegen, vandaar het spek in mijn terrine.
Daar wordt het sappig van.
Hé, zet jij je konijn op zo'n manier in de bloem.
Gewoon bloem in een plastic zak en dan schudden.
Dat is een goeie manier.

Ene vrouw Dat is de enige manier.
Ik vind het verschrikkelijk om mijn konijn op een plank te leggen en dan te bestuiven.
Alles wordt dan kledderig

Andere vrouw Ja, dan ben je een half uur bezig met de keukentafel schoon te maken.

Ene vrouw Je bent een half uur bezig met de keukentafel schoon te maken.

Ene/andere
vrouw Zo daar gaat ie dan.

Andere vrouw Nu de rest van de fazant erbij en een laagje spek eroverheen.
En au bain marie de oven in.

Ene vrouw O

Andere vrouw Bain marie
Marie's badje.
Iedereen denk altijd dat het iets verschrikkelijk mysterieus is.
Maar het is gewoon een bak met water.

Ene vrouw Ik ga verder met mijn konijnenstoofpot.
Ik doe een beetje olijfolie in de pan en die moet echt heet worden.
Ik hou ervan als mijn pepertjes exploderen als ze de pan raken.
Maar pas op,
met pepertjes,
als je ze aanraakt,
was in godsnaam je handen en raak niet je gezicht of ogen aan, dat doet
gemeen pijn.

Andere vrouw Misschien kun je de mensen beter aanraden hun gezicht of hun ogen wel
aan te raken, dan doen ze het niet voor een tweede keer!

Ene/andere
vrouw Hahahaha

Andere vrouw Hmmm
Wat ruikt dat toch lekker.
Dat is wat ik zo haat aan magnetrons,
die ruiken nergens naar,
ze zijn zo saai.
Hingggg...Ping!

Ene/andere
vrouw Hahahaha

Ene vrouw Ik vind konijn zo lekker.

Andere vrouw Vroeger was het heel normaal dat je meer konijn at dan kip.

Ene vrouw O

Andere vrouw Ja.

Maar voor ze met het fokken van konijnen begonnen waren konijnen heel zeldzaam en at men meer kip.

Ene vrouw O

Andere vrouw Ja.

Het was echt luxevoedsel.

Ene vrouw Luxevoedsel..

Een konijn smaakt vandaag de dag nog steeds beter dan zo'n gemiddelde kip uit de supermarkt.

Andere vrouw Weet je wat nog beter smaakt dan zo'n gemiddelde kip uit de supermarkt?

Een plaat piepschuim.

Ene/andere

vrouw Hahahaha

Andere vrouw Wat is jouw favoriete wild?

Ene vrouw Korhoen

Andere vrouw Ik stop altijd een stukje appel in het kontje van mijn korhoen.

Ene/andere

vrouw Het kontje, ach hoe aardig.

Lacht altijd, nooit tragisch.

Kan niet schelen wat van voren zit. Het kontje is zichzelf genoeg.

Is er nog meer? Misschien de borsten.

Nou-moppert het kontje-die jongens

hebben nog heel wat voor de boeg.

NAGENIETEN

Ene vrouw Twee oude vrouwtjes woonden op een zolder, midden in een stad.

Andere vrouw Soms deed de een met bevende handen wat lippenstift op haar lippen, wat poeder op haar wangen.

Ene vrouw Soms was het de ander die een korte rok aantrok en achterover leunde, haar ogen sloot en zei:

Als jij nu je armen om me heen slaat en denkt, alleen maar denkt: ik houd van jou.....

Andere vrouw Dat is goed.

Ene vrouw Ze wisten nooit goed hoe ze aan zo'n omhelzing een eind moesten maken
en zeiden meestal: Dank je wel
Of

Andere vrouw Dat vond ik heel aardig van je.

Ene vrouw En gingen aan weerskanten van de tafel zitten.

Andere vrouw Als ze daar zo zaten en het werd schemerig en ze zeiden geen van beiden
iets, dan voelden ze pas goed hoeveel ze van elkaar hielden.

Ene vrouw Heel veel, dachten ze, heel veel.

Andere vrouw Ze hadden dat tegen elkaar kunnen zeggen. Maar ze vonden het beter
daarover te zwijgen en in stilte na te genieten.

Ene vrouw Nagenieten, dat vonden ze het heerlijkste dat bestond.

DE POES

Ene vrouw Ligt de poes in jouw rug?

Andere vrouw Nee.
Ligt ze in jouw rug?

Ene vrouw Ja, ze ligt in mijn rug.
Hier.

Andere vrouw O.
Gisteren lag ze bij mij.
Hier

(buikdans)

Andere vrouw Ligt de poes in jouw rug?

Ene vrouw Nee.

Andere vrouw O.

Ene vrouw Ligt ze in jouw rug?

Andere vrouw Ze ligt in de vensterbank.

Ene vrouw Als een warm kloppend bontbaaltje.

Andere vrouw Haar rozijnenknuistjes tegen haar ogen gedrukt.

Ene vrouw Geen sprankje zonlicht mag naar binnen dringen.

Andere vrouw Ze ligt daar te liggen.

Ene vrouw Misschien te slapen.

Andere vrouw Ze moet geaaid worden.

Ene vrouw Opgepakt.

Andere vrouw Besnuffeld

Ene vrouw Tussen de oren gekriebeld.

Andere vrouw Onder de jas gestopt.

Ene vrouw Een bokkinkje gevoerd.

Andere vrouw Nu loopt ze rekkend door de kamer.
Ruikt aan de fluitketel.

Ene vrouw Geeft een mepje tegen het gordijnkoord.

Andere vrouw Likt intens haar linkerachterpoot.

Ene vrouw Niest.

Andere vrouw Lucky is verkouden.

Ene vrouw O.

Andere vrouw Ja.
Ze gaapt.

Ene vrouw Springt op de tafel en gaat me aan zitten kijken.

Andere vrouw Gaat mij aan zitten kijken.

Ene vrouw O.

Andere vrouw Grote bollen glazen ogen.

Ene vrouw Wat wil ze?

Andere vrouw Op schoot liggen.

Ene vrouw Nee, ze wil een piepkuiken.

Andere vrouw Ze kijkt weer.
Ze kijkt me aan.

Ene vrouw Nee, ze kijkt mij aan.
Onafgebroken.

Andere vrouw Wat wil ze toch?

Ene vrouw We doen alsof we lezen en kijken dan plotseling op.

Andere vrouw Ze staart ons nog altijd aan.

Ene vrouw Haar bekje is opengezakt.

Andere vrouw Lief.

Ene vrouw Een beetje dom.

Andere vrouw Er komt een vlieg aanzoemen bzzz bzzz
Haar bekje klapt dicht.

Ene vrouw O.

Andere vrouw Haar gele ogen volgen de vlieg.

Ene vrouw Haar gele ogen zijn mooi, er valt zon in.

Andere vrouw Het is net een splinter die een levenlang vlak onder je vel blijft zitten;
Nooit echt pijn, maar je hoeft er maar even aan te wrijven en je voelt hem.

Ene/andere

Vrouw Mijn poes heeft het zeer naar d'r zin
Haar velletje glanst in de zon
Ik hoor haar tevreden gespin
Ze ligt op het achterbalkon
En streel ik dan zachtjes haar vacht
Dan vergeet ik mijn zorg en verdriet
Mijn poesje, mijn Lucky, mijn pracht

Zonder jou overleefde ik niet

Lucky, ik wil je bedanken
Voor je kopjes en vrolijk gespin
Het leven is taai
Maar als ik jou aai
Krijgt mijn leven weer vreugde en zin

Het leven is niet altijd feest
Voor de oude, alleenstaande mens
De ouderdom knaagt aan de geest
Het lichaam gaat niet meer naar wens
Maar hoe ik ook jammer en kreun
Ik kijk naar mijn poes en ik lach
Jij bent mij tot troost en tot steun
Jij bent mijn geluk elke dag Lucky etc.

Mijn vrienden zijn allemaal dood
Familie die heb ik ook niet meer
Ook bracht ik geen kinderen groot
Ik bekende me nooit aan een heer.
Ik ween om het harde bestaan
En om het verlies van mijn jeugd
Maar kijk ik mijn poesje dan aan
Vervult zich mijn hart weer met vreugd Lucky etc.

Maar het noodlot komt steeds onverwacht
En de dood kent geen enkel pardon
Want toen op een donkere nacht
Viel mijn poes van het achterbalkon
Ik wankel gebroken door smart
En stamel geschrokken en bleek
Mijn poesje, mijn Lucky, mijn hart
Waarom liet je mij in de steek
Lucky waar ben je gebleven
Ik mis je tevreden gespin
Het leven is taai
Het leven is saai
Zonder jou heeft mijn leven geen zin

Er is een ander

Andere vrouw Er is een ander in mijn leven.

Ene vrouw O.

Andere vrouw Wat verschrikkelijk voor jou.

Ene vrouw Nou..

Andere vrouw Nee, het is echt verschrikkelijk. Het betekent dat ik uit jouw leven ga verdwijnen. En dat na vijftig jaar!

Ene vrouw Het zal zo'n vaart niet lopen.

Andere vrouw het zal wèl zo'n vaart lopen.

Ene vrouw Wat is het voor een ander?

Andere vrouw Dat zeg ik niet. Dat kan ik niet zeggen.
Ik zou het wel willen zeggen, maar ik kan het niet zeggen. Dat kan niet.

Ene vrouw O.

Andere vrouw Dat begrijp je toch wel?

Ene vrouw Ja.

Andere vrouw O, wat vind ik het toch verschrikkelijk voor jou!

Ene vrouw Dat hoeft niet. Als jij gelukkig bent....

Andere vrouw Gelukkig? Ik voel me afschuwelijk. Ik laat jou in de steek.

Ene vrouw Het ene vrouwtje sprak met een verhit gezicht, trillende handen, overslaande stem.

Andere vrouw Het andere vrouwtje rustig, langzaam. Maar ze wist niet of ze misschien toch niet inwendig kookte. Dat zou best kunnen, dacht ze. Ze dekte de tafel.

Tijdens het eten zei het ene vrouwtje:
Nu heb ik jouw leven dus verwoest.

Ene vrouw Nou....verwoest....

Andere vrouw Ja! Verwoest! Ik heb het verwoest!
Ik had nog beter dood kunnen gaan!

Ene vrouw Maar als je dood was....

Andere vrouw Stil!

Je begrijpt het of je begrijpt het niet. Ik heb nog nooit iemand pijn gedaan.
En nu...jou...

Ene vrouw Ik wil dat jij nú vertrekt.
Ik ben plotseling groot geworden, trots, met een blos op mijn wangen.
Ik heb iets majestueus gekregen, vlammeende ogen, een kaarsrechte rug.
Als een matrone sta ik daar.
Jij bent gekrompen. Je lijkt op een muis, zo klein en schichtig ben je in die ene seconde geworden.
Je staat op, stoot tegen de tafel, loopt om een stoel heen en opent de deur.
Je durft niet om te kijken.

Andere vrouw Ik hou van je

Ene vrouw Wat zeg je?

Andere vrouw Ik hou van je

Ene vrouw Niet aarzelen.
Gaan.
Ga. Ga weg!

Andere vrouw Nee!

Ene vrouw Jawel!

Andere vrouw Ik woon hier!

Ene vrouw Dat heeft er niets mee te maken.

Andere vrouw Dat heeft er alles mee te maken!

Ene vrouw Niets!

Andere vrouw Alles!

Ene vrouw Niets!

Andere vrouw Maar ik ga niet!

Ene vrouw Ga weg! Ga weg! Ga weg!

Andere vrouw Nee! Nooit! Ik ga nooit meer weg!

Ene vrouw Verschrikkelijk. Verschrikkelijk. Verschrikkelijk.

Andere vrouw Nu houden we dus niet meer van elkaar.

Ene vrouw Nee.

Andere vrouw O.

Ene vrouw Nee

Andere vrouw Wat vreemd om niet meer van elkaar te houden.

Ene vrouw Ja

Andere vrouw Ik had gedacht dat ik nu een heel ander gevoel zou hebben.

Ene vrouw Ja.

ALS WE EERLIJK ZIJN

Ene vrouw Als we eerlijk zijn
Als we heel eerlijk zijn
Maar dan ook heel eerlijk
Houden we niet genoeg van elkaar

Andere vrouw Misschien zijn we eigenlijk in het diepst van ons hart
zelfs wel een en al liefdeloosheid.

Ene vrouw We doen ons uiterste best niet na te denken.
Spes bona spes bona spes bona

Andere vrouw Niet heel diep in ons hart te kijken.
Spes bona spes bona spes bona
de zon heeft een corona en de maan heeft maneschijn

Ene vrouw Maar dat lukt ons steeds minder.

Andere vrouw 's Nachts turen we zwijgend de duisternis in
doen alsof we slapen en proberen te bedenken hoe we meer van elkaar
kunnen houden.

Ene vrouw We kopen handboeken over de liefde.

Andere vrouw Leren hele hoofdstukken uit ons hoofd
en telkens zeggen we tegen elkaar

Ene vrouw Zie je wel.

Andere vrouw We worden moe en duizelig.

Ene vrouw Soms ziet alles er scheef en wazig uit.

Andere vrouw We willen ons in elkaars armen werpen, maar schatten de afstand verkeerd en vallen als balen meel op de grond.

Ene vrouw Op een dag vallen we zo hard dat we niet meer kunnen opstaan.

Andere vrouw Misschien houden we nu wel genoeg van elkaar.

Ene vrouw O, ik hoop dat zo.

Andere vrouw Ik ook.
Maar het is vast niet zo.

Ene vrouw We kunnen proberen elkaar nog eens ouderwets te kussen.

Andere vrouw Laten we dat doen.

Ene vrouw Als het niets wordt zien we wel weer verder.

Andere vrouw Hoe zullen we onze armen houden?

Ene vrouw Om elkaars schouders?

Andere vrouw Ja.

Ene vrouw Of nee.
Toch niet. Om elkaars middel. Dat is veel beter.

Andere vrouw En zullen we ze stil houden of zullen we elkaar strelen, wat vind je?

Ene vrouw Strelen.

Andere vrouw Nu?

Ene vrouw Wacht even, houden we onze ogen open of dicht?

Andere vrouw Dicht. Ik hou ze in elk geval dicht.

Ene vrouw Ik ook.

Andere vrouw Nu?

Ene vrouw Of zullen we het vannacht maar proberen?

STERVEN

Andere vrouw We zijn twee oude vrouwtjes

Ene vrouw We wonen in een smalle donkere kamer boven aan een trap.

Andere vrouw We houden zoveel van elkaar dat we er ongelukkig van worden.

Ene vrouw Liefde wat een flauwekul.

Andere vrouw Maar we kunnen er niets aan doen.
We houden van elkaar.

Ene vrouw We drinken sherry en rum.
Het maakt niks meer uit.

Andere vrouw We eten schoensmeer.

Ene vrouw Dat hebben we ergens gelezen.

Andere vrouw Theelepels zwarte schoensmeer.

Ene vrouw Onder invloed van de schoensmeer kijken we dan naar elkaar.
Je wordt boller.

Andere vrouw O.

Ene vrouw Ja.
Je wordt steeds wanstaltiger.
Je krijgt uitpuilende ogen.
Je tanden vallen uit.
We krijsen tegen elkaar.
We krijgen stuipen.

Andere vrouw Maar het helpt niet.
We houden van elkaar.

Ene vrouw We roepen naar elkaar dat we van elkaar houden.
Met schuim en bloed op onze mond.

Andere vrouw We haten de liefde.

Ene vrouw En wie haar heeft uitgevonden.

Andere vrouw Wie dat dan ook is.

Ene vrouw Oude mensen moeten niet van elkaar houden.

Andere vrouw Nee.

Ene vrouw Het is net alsof ik van een flauwe helling glij.
Maar alleen ik glij, niemand anders.

Andere vrouw Je moet maar niet meer van me houden.

Ene vrouw Niet meer van je houden?
Maar wat moet ik dan doen?

Andere vrouw Je moet me maar verachten.

Ene vrouw Ik voel een eigenaardig dik soort verdriet in mijn keel.

Andere vrouw Je moet maar niet meer van me houden.
Je moet me verachten.

Ene vrouw Ik moet je verachten?
Maar ik hou van je.

Andere vrouw Je moet maar niet meer van me houden.
Je moet me verachten.
Je moet maar niet meer van me houden.

Ene vrouw Ik moet je verachten.

Andere vrouw Je moet maar niet meer van me houden.

Ene vrouw Ik moet maar niet meer van je houden.
Ik moet je verachten.
Ik moet maar niet meer van je houden.
Je hebt gelijk
Ik moet maar niet meer van je houden
Ik moet je verachten
Zo gaat het niet langer
Ik kan het niet meer aanzien hoe oud en krom en verschrompeld je bent
Ik zet een plank midden op tafel en timmer hem vast
Zo hoef ik je tijdens het eten niet meer te zien
's Nachts in het donker, dat gaat nog wel
Maar dat zien
Dat verschrikkelijke zien

Nee natuurlijk niet
Natuurlijk kan jij er niets aan doen
Het ligt allemaal aan mij
Dat weet ik wel
Maar
Ik heb iets gevonden
Een stofbril
Met een rubberen band
Hij past precies
Alleen moeten de glazen nog zwart
Ik verf de glazen zwart
En zet hem op
Nu zie ik niets meer
Waar ben je
O ja, daar.
Je bent al veel jonger
Je lijkt wel eenentwintig
Ik zet hem nooit meer af